

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Hr. Kofod-Svendsen burde efterhånden være så gammel i Folketingsgårde, at han ikke lader sig dupere af den almindelige partipropagandavalgflæsklyrik, som findes i fremsættelsestaler og bemærkninger. Det er jo ting, der simpelt hen bliver skrælet af, når det skal ud og virke i livet uden for Christiansborg, så er der én eneste ting, der tæller, og det er selve lovtekstens indhold. Når lovteksten indeholder nogle ganske præcise regler om, at der er de og de pligter med de og de frister for skatteyderne, så er det noget, der tæller. Når – om man så må sige – det ideologiske »sætten menneske over systemet« eller sådan almindelig snak kommer ind i lovparagrafferne, så er det noget, der overhovedet ikke tæller noget som helst.

Derfor var det, som hr. Kofod-Svendsen skulle interessere sig for, de lovtekster, som står der med fuldstændig koncist indhold. Og dér vil han se, at det her ikke adskiller sig spor fra den måde, som tidligere folk som Henry Grünbaum, og hvad de nu ellers har heddet fra det parti, har villet forfølge skatteyderne med. For det præcise, det, der virkelig kommer til at tælle i skatteministerens forslag, er stadig væk pinsel og plage og tortur over for skatteyderne, og alt det andet er aldeles indholdstomt og ligegyldigt. Det bliver vejret op som en sæk dun i forhold til platin på den anden vægtskål.

Derfor fortjener skatteministerens forslag absolut ikke den ros, som hr. Kofod-Svendsen og andre har givet det.

(Kort bemærkning).

Pia Gjellerup (S):

Ja, jeg sad og lyttede interesseret til hr. Kofod-Svendsens bemærkninger, og jeg var bange for, som hr. Kofod-Svendsen også nåede at bemærke det, at tiden næsten ikke tillod, at han sagde, hvad han mente om forslaget, men så lyttede jeg mig dog til, at hr. Kofod-Svendsen i sine allersidste bemærkninger omtalte noget af forslaget.

I den forbindelse har jeg et enkelt spørgsmål: Er hr. Kofod-Svendsen enig med skatteministeren og regeringen i, at der med den hidtidige skattelovgivning har været anledning til at tro, at grundloven blev krænket?

(Kort bemærkning).

Kofod-Svendsen (KRF):

Jeg skal gerne afsløre for fru Pia Gjellerup, at jeg faktisk har tænkt at stille nogle spørgsmål i Skatteudvalget. Der har jeg også tænkt at spørge ud fra bemærkningerne til § 60:

»Ifølge grundlovens § 43 kan ingen skat pålægges, forandres eller opkræves uden ved lov.«

Er dette ikke blevet fulgt indtil nu eller hvordan? Jeg synes da, det kunne være meget interessant at få det dokumenteret og analyseret. Jeg har flere spørgsmål, som naturligt er kommet mig for, når jeg har læst lovforslaget, og dem agter jeg ikke bare at beholde for mig selv, og det bliver da spændende at se, hvilke svar vi måtte få på dem.

Skatteministeren (Fogh Rasmussen):

Der er bestemt ingen grund til at skjule, at dette forslag er båret af nogle meget klare holdninger. Det er faktisk også meningen. Fru Pia Gjellerup sagde, at bemærkningerne til forslaget oser af mistænksomhed over for skattemyndighederne. Det er direkte forkert. Der er tale om en klar holdning, holdningen er den, at også når det gælder skattesystemet, skal forholdene anskues fra menneskets – i dette tilfælde altså skatteyderens – synspunkt og ikke fra systemets synspunkt.

Det, der sker her, er, at nogle fundamentale rettigheder for skatteyderne understreges, og alene det forhold, at fru Pia Gjellerup kan kalde det »osende af mistænksomhed over for skattemyndighederne«, siger temmelig meget om det systemsynspunkt, som fru Pia Gjellerup i dag ligesom ved adskillige tidligere lejligheder er tilbøjelig til at anlægge.

Jeg vil gerne understrege, at dette forslag ikke lægger op til at svække ligningsindsatsen eller svække kontrolindsatsen. Det, forslaget derimod lægger op til, er, at der lægges nogle rammer omkring ligning og kontrol, som også sikrer nogle fundamentale skatteyderrettigheder. Og det er klart, det kommer også til udtryk i forslaget. § 60 har været meget omtalt, og det med rette, for der står trykt nogle helt fundamentale principper.

Til dette at se forholdene fra skatteyderens synspunkt hører jo også, at man ikke på forhånd – som fru Pia Gjellerup og hr. Jens Thoft – antager, at en række mennesker er ude på at